

Jornada Mundial de la Vida Consagrada 2020

Enguany, la celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada està emmarcada en el Fòrum de la Vida Religiosa. Una oportunitat per tenir fixa la mirada en Jesús, per escoltar la seva Paraula, per pregar a Déu i per compartir amb altres religioses i religiosos l'alegria de la vocació rebuda. Tot seguit, dues reflexions: una reflexió sobre el lema d'aquest any i un comentari referent al periodisme de la vida religiosa.

Un món sofrent

La Jornada Mundial de la Vida Consagrada, que se celebra el 2 de febrer, enguany té com a lema: «La vida consagrada amb Maria, esperança d'un món sofrent.» Les paraules *dolor* i *sofriment* tenen molts punts en comú, però també matisos que les poden diferenciar. El dolor té una connotació més física. El sofriment, més moral i amb més prolongació en el temps. L'observació de les persones i de les societats permet detectar grans dosis de sofriment. En molts casos, evitable; però no sempre.

Els evangelis ens parlen de Maria, la mare de Jesús. Malgrat que ens n'ofereixen poques dades, ens proporcionen les suficients per captar el sofriment del seu cor i descobrir la seva actitud enfront del sofriment dels altres. Afronta el naixement del seu fill en condicions molt precàries, a la intempèrie, per manca de lloc a l'hostal. S'ha d'exiliar a Egipte perquè Herodes, el causant de la mort dels innocents, vol eliminar el seu fill. Una família que emigra a un lloc desconegut, on cal refer la vida. Més tard, durant tres dies busca el fill que s'ha perdut. Comparteix amb Josep l'angoixa. Joan Baptista, el fill de la seva cosina Isabel, es troba a la presó i és vilment executat. A causa

d'uns tribunals manipulats i injustos, es converteix en la mare d'un condemnat a la crucifixió. El seu fill, aclamat pocs dies abans per multituds enfervorides, és assotat i vilipendiat pels poders civils i religiosos. La llei contra la justícia. Jesús carrega amb la creu i quan és aixecat al Gòlgota, Maria està dreta, envoltada d'un petit grup de persones.

Despenjat de la creu, es genera una de les imatges més impactants en el gènere humà: la pietat. El sofriment és intens, però més forta i profunda és l'esperança, curulla per la resurrecció de Jesús. Les religioses i els religiosos, com molts cristians, són al costat dels que pateixen, amb afecte, curant ferides, sentint el batec dels cors sofrents, obrint escletxes a l'esperança. Com Maria.

